

VALDIS ARTAVS
GUNĀRS BĒRZINŠ

VĒL CERĪBA NAV
ZAUDĒTA

L

A₁₀ 887

82.1.174

VĒL CERĪBA NAV ZAUDĒTA

VALDAARTAVA
un
GUNĀRA BĒRZIŅA
kopoti nedarbi

VEL CERIBANA NAV
VEL CERIBANA NAV
ZAUDĒTA

VALDAARTAVA
VALDAARTAVA
un
un
GUNĀRABĒRZIŅA
GUNĀRABĒRZIŅA
kopoti nedarbi
kopoti nedarbi

T

[0

PRESES NAMS

PRESES NAMS

Lai nav runāšana sausa,
Sēstamies pie alus kausa.
Bet kad kauss ir iztukšots,
Vēl nekas nav izgudrots.

Ja tu izšāvieš kā plinte,
Nelīdz papīrs, nelīdz tinte.
Kur lai jaunu tēmu ņer?
Vēl pa vienam jāiedzer!

Kad pie sestā kausa tiks,
Melnais runcis klāt, kā likts:
— Man ir jautrs sižetiņš! —
Aci miegdams, saka viņš.

Bufteniece baigi brīnās:
Ko tie abi veči cīnās?
Vai tos apsēdis kāds velns?
Kā te radies runcis melns?

SENSĀCIJA

Mākslas dzīvē sensācija:
Kādā Rīgas galerijā
Izstādīts ir desas luņķis.
Darba autors Janka Pļunķis.

Lietpratēji slavē Pļuņķi:
— Šito brīnišķīgo luņķi!
Nožāvētu, piparotu,
Dziļu domu apgarotu.

Tā kā mākslā gaļa sniegta,
Suņiem ieeja ir liegta.
Dusmīgs šveicars durvīm priekšā,
Arī kaķus nelaiž iekšā.

Otrā rītā skatās Pļūķis:
Pazudis ir desas luņķis.
Kāds pa nakti iekšā bijis,
Mākslas darbu nolaupījis.

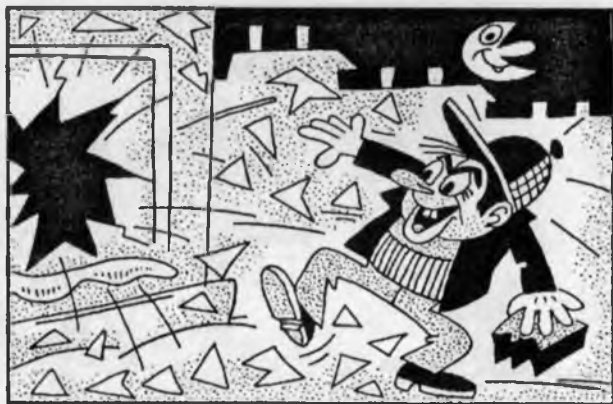

Šveicars, īstais grēka āzis,
Smejas, desu mājā bāzis:
— Mākslu saprast man par grūtu,
Es ar vēderu to jūtu.

SKAIDROJOŠĀ VĀRDNĪCA NEJĒGĀM

Mēdiji ir tie, kas mēdās,
Blēdiji ir tie, kas blēdās,
Biznesmeņi — tie, kas bizo,
Šizofrēniķi — kas šizo.

Tos, kas šodien neēd picu,
Vajag pārmācīt ar vicu.
Tiem, kam negaršo hot dogi,
Naktī jāizdauza logi.

Visu lemsim tikai topos,
Iepirksimies tikai šopos,
Zinat, kas ir supermarkets?
Siļķes, rozīnes un parkets.

Katru suni vārdā Džeri,
Nejauciet ar menedžeri.
Maikls ir tas pats, kas Miša,
Katrai blaktij sava niša.

Kāpēc ciema dogi rēja?
Krupis sesku sponsorēja.
Seskis bija pats par slinku,
Lai sev sagādātu drinku.

KAS MĀK, TAM NĀK

Nu ir blēžiem gaisma zaļā,
Visus trikus laiž tie vaļā.
Piena sieva, slaucot krānu,
Divkārt pārsniedz peļņas plānu.

Agrāk, redzot lopu beigtu,
Saimnieks bedri izrakt steigtu.
Nu uz tirgu prāts tam nesas:
— Iznāks pirmklasīgas desas!

Mašīnēļā reņģes līcis,
Smejas zvejnieks Zviņu Fricis:
— Atbrauks uzpircējs no Rīgas,
Ņems kā športes augstvērtīgas!

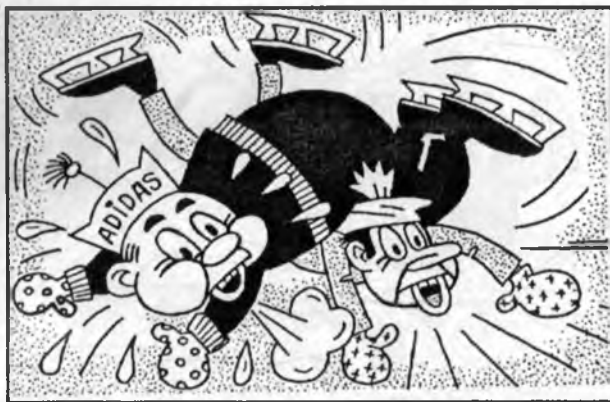
Maizes kukuļus dažs taisa
Jau gandrīz no zila gaisa:
Baloniņi piepūšami.
Katrā mīklas pieci gramī.

Kādreiz vecos laikos bija
Kvalitātes inspekcija.
Šodien velns ar sievasmāti
Ellē skatās kvalitāti.

HOROSKOPI, HOROSKOPI...

1337

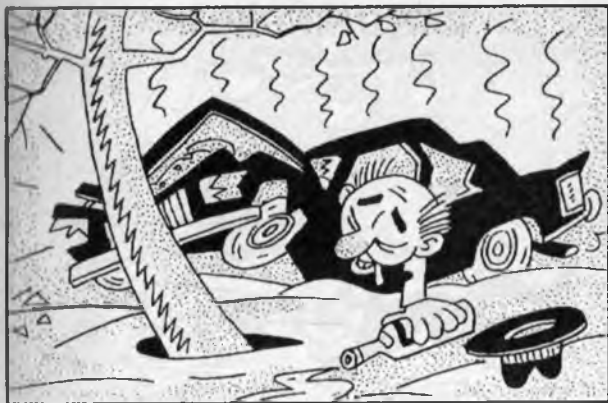
Vai tu, cilvēks, slidas ņēmis,
Zini, ko tev liktens lēmis?
Dažs, kas nodzen lieko svaru,
Mirkli izlaidīs tev garu.

Vai tu, cilvēks, vergu ņēmis,
Zini, ko tev liktens lēmis?
Zivis ķerdams, viens un divi
Pats tu vari kļūt par zivi.

Vai tu, cilvēks, bisi ņēmis,
Zini, ko tev liktens lēmis?
Var tev iet, kā gadu mijā
Krievam gāja Čečenijā.

Vai tu, cilvēks, polšu ņēmis,
Zini, ko tev liktens lēmis?
Follā braucot mazi joki,
Pretī izlec lieli koki.

Vai tu, cilvēks, sievu ņēmis,
Zini, ko tev liktens lēmis?
Ja tu Auns, bet viņa Dvīņi,
Katru gadu būs jums trīņi!

BAIĻU SINDROMS

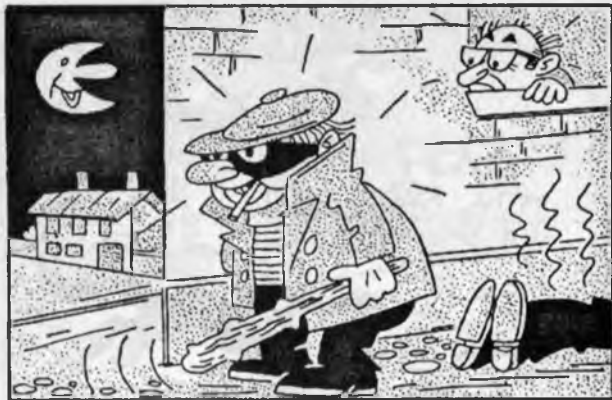
Reņģēdējam Kauķītim
Bail pat draugiem zvanīt.
Apzags viņu Telekoms,
Nevarēs pat manīt.

Bail tam naktī spuldzi degt,
Elektrību taupa.
Kauķīts zin, cik briesmīgi
Latvenergo laupa.

Iepērkoties Kauķītis
Katru gramu skaita:
Atkal nokrāps santīmu
Pārdevēja, maita!

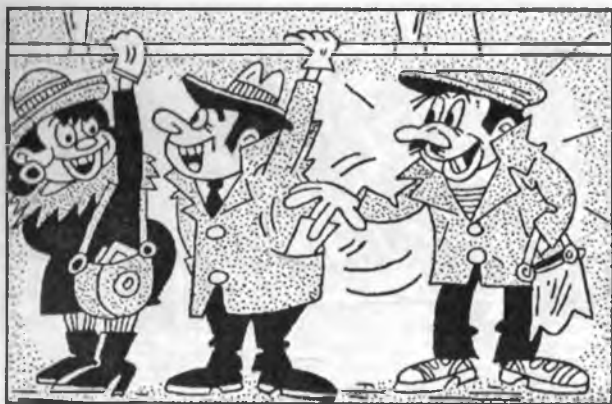

Un kad satumst vakarā
Viņš pat neiet ārā.
Ka tik maku neatņem
Kāda roka kārā.

Durvīm nomainījis viņš
Atslēgu un eņģes.
Bail, ka zagļi neuzlauž,
Saoduši reņģes.

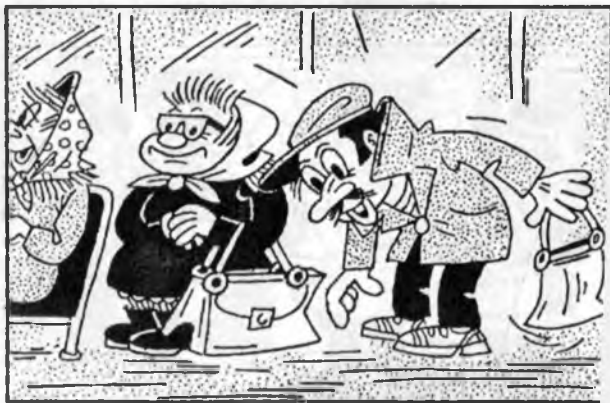
SPĒRAJI UN ĶĒRAJI

Veiklo kabatzagli Maksi
Neredz braukājam ar taksi.
Viņš pa trolejbusiem klejo
Un no ķešām naudu zvejo.

Viendien tante Rozālija,
Kas reiz lepna dāma bija,
Suni somā paslēpusi,
Jož uz trolejbusa pusi.

Maksis tantes somu pēta:
Tur gan manta sastūkēta!
Jāielaiž ir somā plauksta,
Maigi saturs jāpatausta.

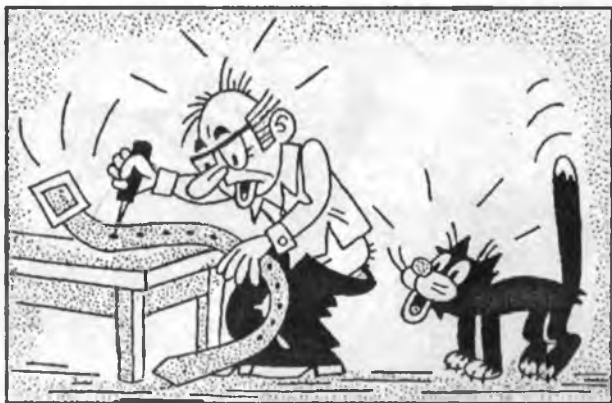

Taču pēkšņi somas saturs
Makša pirkstus zobos patur.
Velti roku rausta blēdis.
Suns, kā saka, zin, ko ēdis.

Stāstam pamācoša doma:
Drošāk ir, ja suns ir somā.
Bet, ja čūsku sadabūsit,
Tad pavisam droši būsit.

VISI ESAM IZJOKOTI

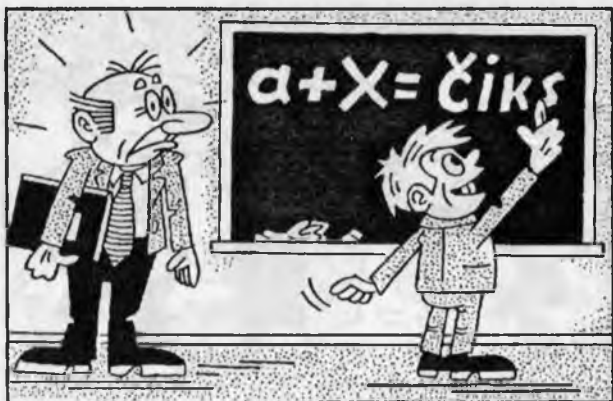
Varam smieties ļoti, ļoti,
Visi esam izjokoti.
Vai nav jautri, ka ik rīt'
Cenas ceļas, bikses krīt?

Ievēlējām Rīgas domi,
Dome zvetē mūs ar bomi:
Siltums dārgāks, tramvajs ar',
Visi laupa, kas vien var.

Tiem, kas firmās naudu lika,
Naudas vietā dziesma tika:
— Reiz es biju bagāts vīrs,
Tagad raugos, lai ir tīrs.

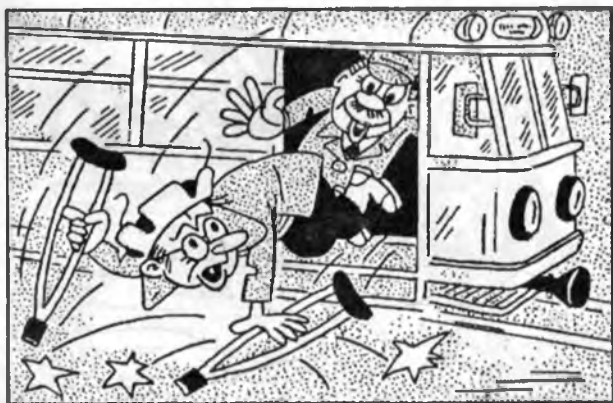

Skolotāji troksni cēla,
Savas mazās algas pēla,
Cerēja, ka vairāk tiks.
Trokšņa daudz, bet rokā čiks.

Tautas saimniecība plaukšot,
Pensijas tai līdzī augšot.
Ozianna! Glorija!
Smiesim krematorijā.

IZŠĶĒRDĪBA JĀIZBEIDZ

Kādēļ vizināt par brīvu
Katru vārguli pusdzīvu?
Kas par to, ka slimš vai vecs?
Naudas nav — uz kruķiem lec!

Ko tur sūdzas vīrs, kas bija
Spaidu darbos Sibīrijā?
Tāds tak badu paciest prot.
Kādēļ atlaides tam dot?

Velti jaunās mātes klaigā:
Ja jau bērns uz četrām staigā,
Nav ko viņu čubināt,
Prasot pabalstu turklāt.

Slimnicām var apcirpt tāmi.
(Vārgie ātri dziest un rāmi.)
Skolām vajag mazāk dot.
(Nav ko visus izglītot.)

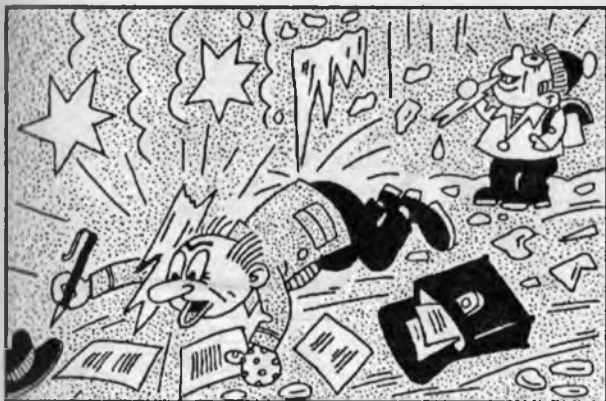

Kā tad savādāk, vai zināt,
Budžetu var izlīdzināt?
Tikai laupot nabagos.
Bagātie jums pigu dos!

PAVASARĪGS POPŪRIJS

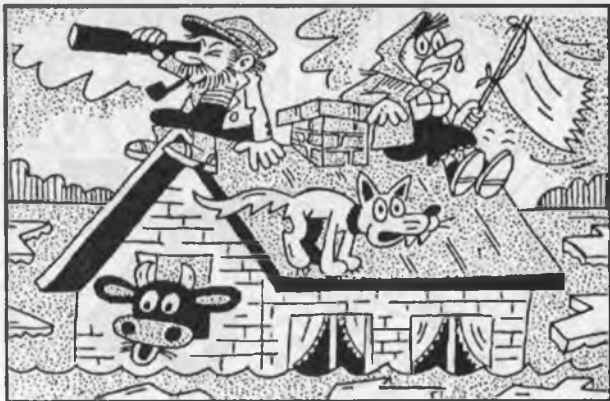
Slēpotāji Gaiziņkalnā
Atvadas no ziemas svin.
Cik te dzerts un slēpju salauzts,
Tikai Dievs un Gaiziņš zin.

Var par lāstekām un sauli
Skaistu dzeju uzrakstīt,
Un pat nobrakšķēt var kauli,
Lāsteka ja virsū krit.

Pavizināties ar lediem
Puikām ir gan risks, gan prieks.
Varoņus jau krastā gaida
Upju flotes pavēlnieks.

Tie, kas dzīvo upes malā,
Atkal izmisumā krit:
Ka tik nenāktos uz jumta
Kādas dienas pavadīt.

Roka grupa "Jautrie runči"
Koncertus bez maksas sniedz.
Pateicīgie klausītāji
Naktī acu neaizmiedz.

JAU MAZLIETIŅ VIEGLĀK KĻŪST

Students noķer pirmo mušu,
Vēl pa pusei sakaltušu,
Taču gaļas garšu jūt.
Bada sajūta jau zūd.

Jūsmo vecie kulināri:
Zālītei dīgst asni vāri,
Tos jau zupā varēs likt
Un pie vitamīniem tikt.

Vārnulēni ir kā cāji.
Nogaršojiet, bēdubrāļi!
To, ka tas patiešām tā,
Lasiet Baltā grāmatā.

Ķerveļi pie celmiem sildās,
Dažam labam grozs jau pildās.
Tam, kas šodien bezdarbnieks,
Tas nav tikai vaļasprieks.

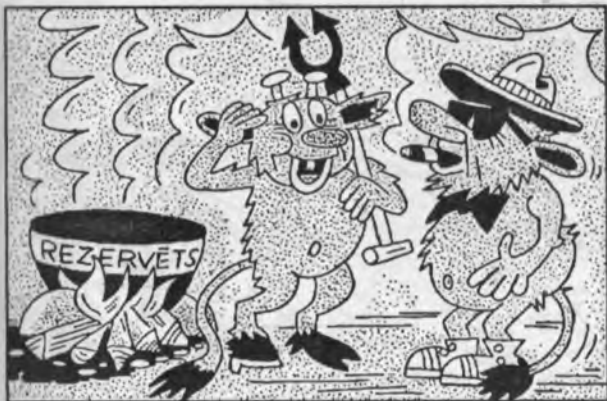

Bērzu sula pil jau traukā,
Putni čivina jau laukā,
Saules siltums glābs mūs drīz,
Latvenergo nelaupīs.

IESKATS MŪSDIENĪGĀ ELLĒ

Tiem, kas lasījuši Danti,
Prātā šausminoši panti,
Baigās grēcinieku mokas.
Kā tad šodien ellei sokas?

Velni dakšas cilā smaidot:
Gūtmani šie ļoti gaidot.
Par to Telekomā lietu
Rezervējuši tam vietu.

Ellē daudz vēl veco bosu:
Pelše vāroties ar Vosu,
Noviks kauc, ka svilstot pekas.
Žēl, ka viņš te viens no čekas!

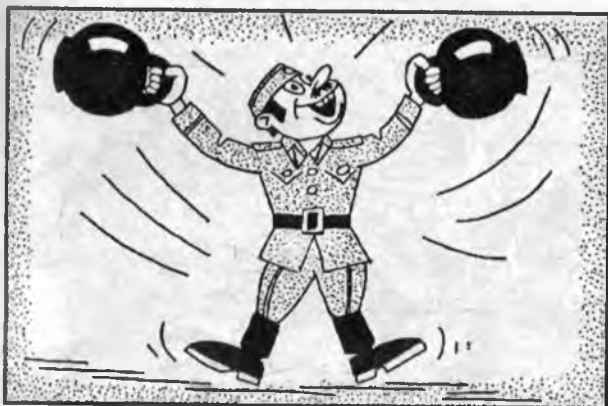

Siltums tagad lielā cenā.
Velnus kreditori dzenā.
Varbūt elle bankrotēšot,
Nez vai visus uzņemt spēšot.

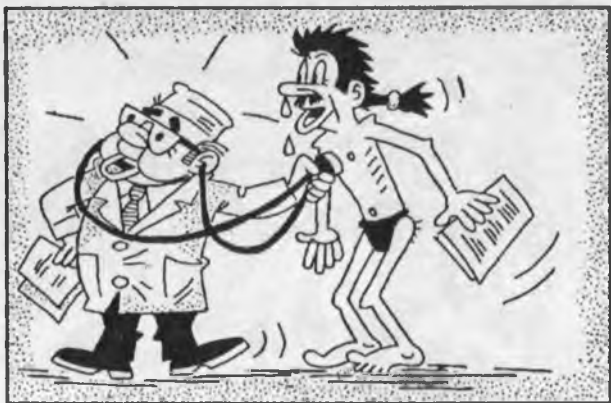

Meistarcepējs, melns kā nēģers,
Raud, ka sveikā tikšot Ģeģers,
Un, ka, dziedot šņāciminnu,
Neceps Kehri viņš un Kinnu.

KUR TIE BRAŠIE KARAVĪRI?

Bija kādreiz spēka vīri,
Brašie latvju karavīri:
Naidniekus kā zāli pļāva,
Ozulus ar saknēm rāva.

Šodien sirds mums pilna bažu,
Redzot jaunkareivi dažu:
Tievs kā slieka, krūts kā zaķim,
Spēka mazāk vēl kā kaķim.

Nav viņš spējīgs agri mosties,
Nav viņš spējīgs ātri posties.
Saprast pavēles — par glupu.
Zin tik vienu: — Mamma, pupu!

Mamma žēli balsi loka:
— Manu mīlulīti moka!
Visi mūsu aizsargspēki —
Cietsirdīgi necilvēki!

Mātes balss tiek uzklusīta,
Un jau nākamajā rītā
Raksta prese, raida Rīga:
— Armija kļūst cilvēcīga!

KATRAM ĀKSTAM SAVA MODE

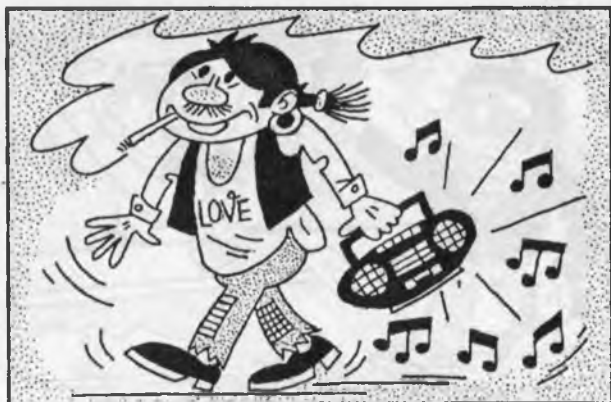
Katrai vilnai sava kode,
Katram ākstam sava mode.
Tie, kam ofisi un šopi,
Ģērbjas tā kā krievu popi.

Reketieri ciena ādu.
Veikalnieki, redzot tādu
Komisāru ādas jakā,
Tūdaļ naudu meklē makā.

Daža eleganta meita
Staigā jau tik īsā kleitā,
Ka no nepiesegtās spraugas
Tā kā Iljičs pretī raugās.

Kas tad jauns ir puišu daļā?
Dažs ir kreklu laidis vaļā.
Vai nav laika ģērbties bijis,
Vai būs bikses pietaisījis.

Nu un tie, kam allaž prātā
Mode nepieradinātā,
Grib pie tās mūs pieradināt.
Pieradinās ar, vai zināt!

TĀDU SVĒTKU VĒL NAV BIJIS

Šodien homoseksuāļi
Nav nekādi bēdubrāļi.
Lielī svētki būs tiem Rīgā,
Lustēšanās pamatīga.

Kāzas arī paredzamas.
Laulāšoties divas dāmas.
Kura viņš un kura viņa,
Esot tikai Dieva ziņā.

Kungs ja kungu lūgs uz deju,
Nebūs izbrīnītu seju.
Bārdains onkuls, ģērbis kleitu,
Tikšot uzskatīts par meitu.

Ja uz Eiropu mēs ejam,
Ceļu lezbietei un gejam!
Vai nu raudi, vai nu smeļies,
Citādi šie balsot neies.

Viru pārim trūkšot spēju
Radīt kādu pēcnācēju.
Bet kur dāmu pāris būšot,
Šī un šis par mammām kļūšot.

KAM TĀ SULA VAJADZĪGA

Kādēļ šodien jānopūlas,
Tecinot no bērziem sulas,
Ja visapkārt gardas māntas:
Kokakolas, sprites, fantas...

LIELĀ IZPĀRDOŠANA

Cenas nolaistas uz pusi
Un vēl vairāk dažuviet.
Nu tik nepalaidiet garām!
Izpārdošana jau iet.

Katru neejošu preci
Vajag mātēt iztirgot.
Mēteļus ar visām kodēm
Jau gandrīz par velti dod.

Apavus, kas gulējuši
Desmit gadus ārzemēs,
Šodien jau par smiekla naudu
Varam iegādāties mēs.

Latvija kā mēslu bedre,
 Kur var visu iekšā grūst:
 To, kas izgājis no modes,
 To, kas noliktavās pūst.

Ko var patriotam ieteikt,
 Kas uz latvju preci kārs?
 Jau par santīmu ir lētāks
 Novecojis kalendārs.

NELĪDZ TĪKLI, NELĪDZ MURDI

Nelīdz tīkli, nelīdz murdi,
Visiem cauri iziet kurdi.
Liec vai kādu sardzi priekšā,
Atkal Latvijā tie iekšā.

Sapņo tie par zviedru krastu.
Mūsu maize tiem par prastu,
Neesot nekādi cūkas,
Lai tūliņ šiem dodot kūkas!

Komforts ar tūliņ lai būtu!
Gultās gulēt šiem par grūtu,
Platus dīvānus lai nesot,
Šiem tak daudzsievība esot.

Kad tos pretī ņemšot zviedri?
Tur jau esot viņu biedri.
Kādēļ kuģis nenāk malā?
Cik var gaidīt, galu galā!

Beidzot kuģis piestāj krastā,
Zviedru karogs plīvo mastā:
— Atdodam jums jūsu kurdus,
Uzlabojiēt savus murdus!

KĀDA KURAM ŠODIEN CENA

Vīru, spēcīgu kā zirgu
Saimnieks izraugās sev tirgū.
Rausies tāds par latu dienā,
Maizes rīku, krūzi picna.

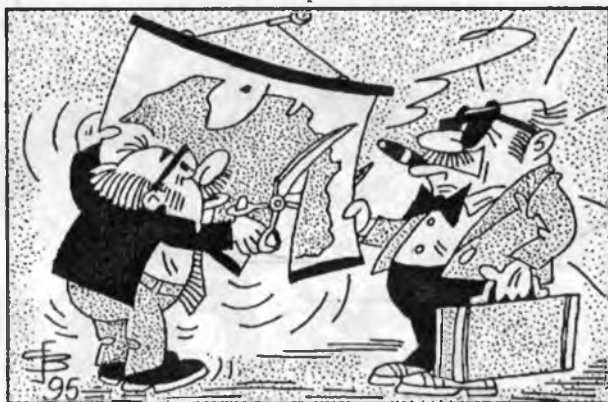
Jauna meita stāv pie staba:
Īsi brunči, plika naba,
Izkrāsota, smaida plati...
Cena — tikai pieci lati.

Vienu otru kārtībnieku
Nopirkt var par desmitnieku.
(Diemžēl ne jau kristāltīri
Visi formās tērtie vīri).

Muitniekam jau simtnieks jādod,
Kontrabandas precī rādot.
Bet ja šis vēl taisa traci,
Tūkstotis, lai piemiedz aci.

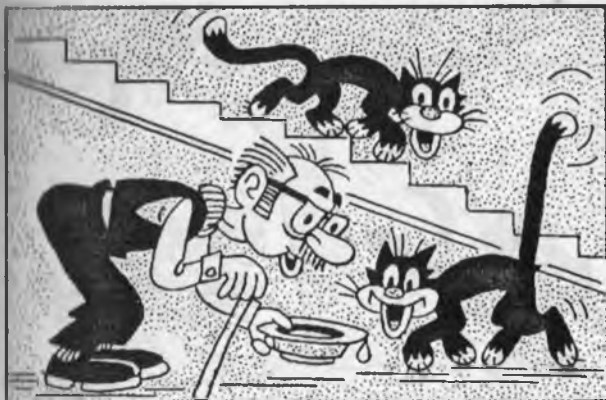

Pati augstākā no cenām
Pasaulē kopš dienām senām
Blēžiem, kas ir varas balsti
Un pa daļām pārdod valsti.

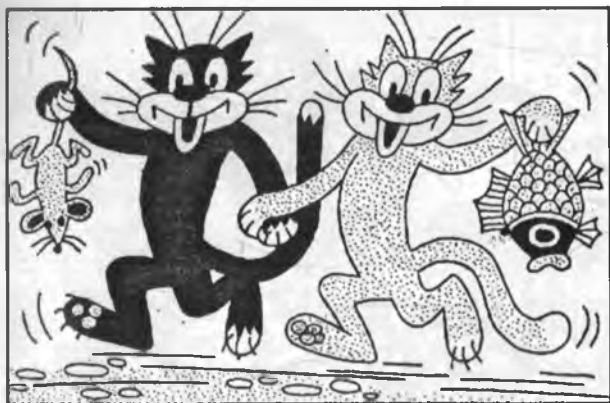
ŽĒL TO KAĶĪŠU, NUDIEN!

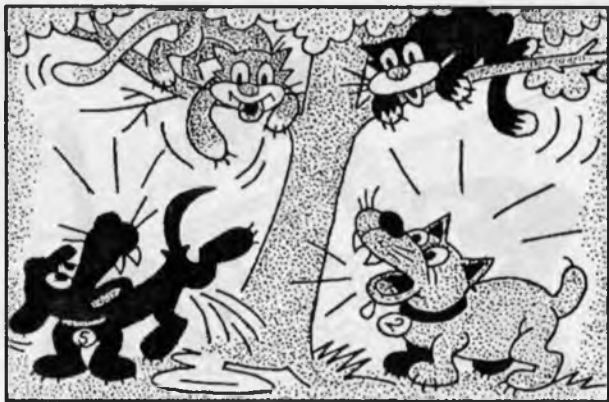
Ļaudis rūc, ja bezpajumnieks
Pagrabā vai trepēs lien.
Bet pret kaķiem līdzjūtība.
Žēl to kaķīšu, nudien!

Tādi skaisti, tādi mīļi,
Un tik maigi ņaudēt prot,
Ka pat skopākie no večiem
Iznāk viņus pabarot.

Kas ir vajadzīgs, lai straujāk
Pavairotos kaķu cilts?
Mīlestība, satiecība,
Un lai laiciņš būtu silts.

Lepnie takši, resnie mopši,
Jums jau dod pa pilnam rīt.
Bārenišus neaiztieciet,
Nemēģiniet projām dzīt!

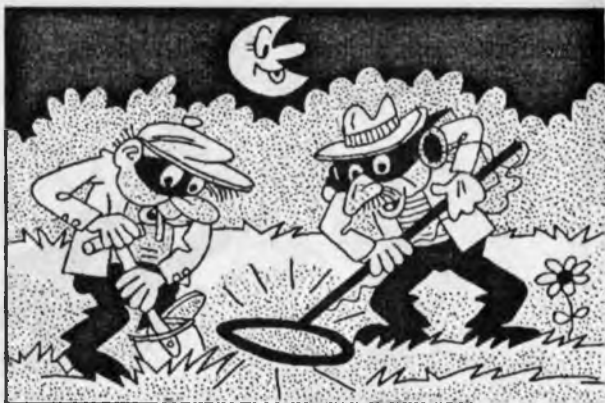

Gan kāds nabags paglābs viņus,
Kad sāks sniegi putināt.
Pensijām jau kaķu tiesu
Nupat piemetuši klāt.

TAUPĪTĀJI UN LAUPĪTĀJI

Kā lai šodien naudu taupa,
Kad visapkārt zog un laupa?
— Rakšu zemē, — prāto Kūkums, —
Paņemšu, kad pienāks trūkums.

Taču zagļi uztaustīja,
Kur tā manta slēpta bija.
Ja jau zemē atrod mīnas,
Kas tad lai par naudu brīnās?

Kā lai šodien naudu taupa,
Kad visapkārt zog un laupa?
— Likšu bankā, — prāto Kūkums, —
Izņemšu, kad pienāks trūkums.

Bet, kad viņš pēc naudas gāja,
Bija tukša bankas māja.
Apkārt vaimanas un gaudas,
Nav ne baņķieru, ne naudas.

Tie, kas piemulķoti, zūdās,
Analizē banku kļūdas.
Gudrie Kanāriju salās
Atmiņās par mulķiem dalās.

DOTS PRET DOTU

Sludinātājs dažs te braukā
Un par pagāniem mūs saukā.
Tantiņas ar elli biedē,
Neglābjami slimos dziedē.

Darbu beidzis, brālis Spiro
Bezbēdīgi krogā dzīro,
Un lambadu lec ar skuķiem,
Kas vēl dienā bij ar kruķiem.

— Rīt es parādīšu triku, —
Saka viņš ar labpatiku, —
Kā ar vienu vārdu manu
Mēmais atgūst runāšanu.

Bet kad nakts ir pavadīta,
Pats viņš paliek mēms no rīta:
Vairs no skuķiem tikai smaka,
Nav ne uzvalka, ne maka.

Velti vāvuļi to gaida.
Sludinātājs lāstus raida:
— Šitie tumšie cūku gani
Blēži lielāki par mani!

JA PA ĪSTAM REKLAMĒT

No skābēm, kas jums zobus maitā,
No kariesa ar tai skaitā
Jums Dirols zobus pasargās.
Bet labāk neēdiet nemaz!

Ja gribat dzīvot īsu laiku,
Tad uzpīpējiet Laki Straiku.
Bet firmas Prince tabaka
Šim nolūkam vēl labāka.

Par Impulsu viens otrs saka:
— Patiešām satriecoša smaka! —
Tām, kuras apprecēties cer,
Ar viņu uzmanīties der.

Vai dāma kājām iet, vai braukā,
Bez paketes ne soli laukā!
Ar paketi gan ērtāk jāt,
Gan nevainību aizsargāt.

Daudz tautasdziesmu skandinājām,
Ka alus vīrus gāž no kājām.
Bet Zelta alus dzerts ja būs,
Visskaistāk nolūzīsīt jūs.

KĀ VAR CILVĒKS IZMAINĪTIES!

Jāsaka, jedritvaj nazīt,
Dažu šodien grūti pazīt:
Bija komunisti ar raudzi,
Tagad komersanti kā daudzi.

Tad, kad valdija te krievi,
Markss un Ļeņins bij tam dievi.
Dievnamam viņš garām gāja,
"Īso kursu" sludināja.

Šodien baznīcā to redzam,
Krustamies un sveces dedzam.
Nu viņš citus pantus skaita:
Markss ir blēdis, Ļeņins maita.

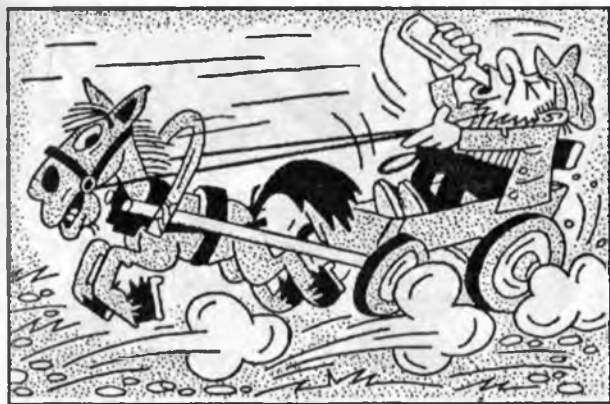

Daudz mums patriotu tādu:
Maina krāsu, maina ādu,
Un ar pārākumu vaigā
Dažs ar ordeni jau staigā.

Mēs, kas viņiem paklausījām,
Muļķi palikām kā bijām.
Viņiem atkal kungu dzīve,
Mums tās pastalas un brīve.

KAD VĒJIŅŠ GALVĀ

Dzerot cilvēks zaudē mēru.
Tad tik sākas, vai dieniņ:
— Pats par savu naudu dzēru,
Pats skrēj savu kumeliņ!

Dažam labam bāleliņam
Piemīt vēl šis senču grēks.
Tikai dzelža kumeliņam
Ātrums cits un arī spēks.

Tas, kas savu zirgu skrēja,
Dzīvs varbūt vēl šodienā.
Kas ar auto avarēja,
Pārcēlies uz debestiņ.

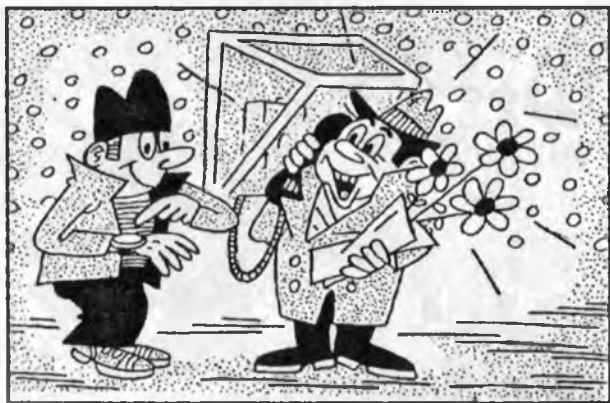

Dieviņš novicina dūres:
— Ko tu pagāns traucē mūs!
Tiem, kas dzēruši pie stūres,
Tikai ellē vieta būs.

Tāču ellē vietu pamaz,
Toties grēcinieku daudz.
Dzērāji, to zinādami,
Vēl joprojām dzer un brauc.

GRIBI ZVANĪT, JĀPĒRK TELE

Agrāk, žetoni kad bija,
Cilvēks ērti piezvanīja
Gan no stacijas, gan ielas,
Netērējot summas lielas.

— Pietiek tirgot lētu precī! —
Sprieda Telekoma speci,
— Telefoni automāti
Nabagiem nav izdomāti.

Nu uz stūriem greznas būdas.
Ļaudis sašutuši zūdās:
— Telekarte divi lati!
Tiešām šausmās ceļas mati.

Rīgā ticis reiz pa gadu,
Zemnieks nesazvana radu.
— Kāpēc man ir jāpērk tele?
Beidziet mani apcelt jele!

Reti kādu zvanot mana.
Laikam Gūtmanis vien zvana,
Ziņo Kangaram uz elli:
— Redz, kas es par veiklu zelli!

UZDZIEDĀSIM RUDENTIŅU!

Puisi sludinājums saista:
Sacīts nav, cik meiča skaista,
Vai tā dūšīga, vai vāja,
Taču veikals tai un māja.

Šis nu steidzas meklēt vīpu.
Satiek ceļā vecmāmiņu:
— Kur te dzīvo Genoveva,
Sludinājumu kas deva?

Puisi mājās ievedusi,
Vecenīte izdveš klusi:
— Es tā esmu, laime tava,
Neskaties, ka zobu nava.

— Tas nekas, ka maz man matu,
Toties zeķe pilna latu.
Pats Dievs kungs tev mani lēmis,
Ko tu sāksi, pliku ņēmis?

Tomēr ņēmis meiču pliku,
Saka viņš ar labpatiku:
— Kas man manta? Velns ar viņu.
Uzdziedāsim Rudentiņu!

KATRĀ CIEMĀ SAVA MIS

Nu jau vasarā vai ziemā
Skaistumkonkurss katrā ciemā.
Galvenais, lai katrai Mis
Ir kā Afrodītei viss.

Ārdās ciema priekšnieks Rumba:
— Mana meita jums ir bumba?
Es jums rādīšu, kā smiet!
Tūdaļ būs jums žaunas ciet!

— Kas vēl iebildīs pret viņu,
Manu mīļo drostaliņu?
Manai meitai skaists ir viss,
Viņa būs šī ciema Mis!

Raud no bēdām daiļā Grieta:
— Man tak pienākas tā vieta, —
Taču velti gaust un pūst,
Spēks un nauda punktus gūst.

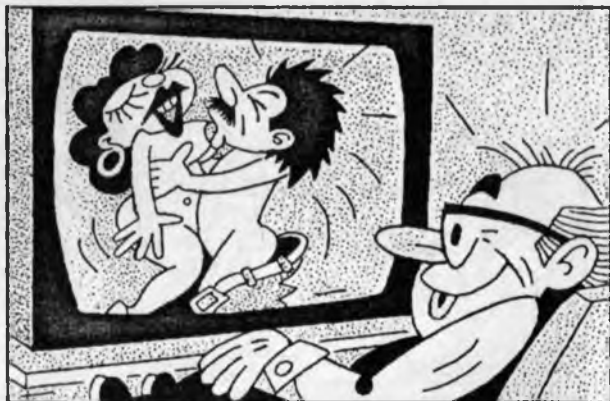

Jaunā Mis uz troņa lida,
Pēkšņi noribēja grīda,
Vai nu tronis bija švaks,
Vai nu svars pārlicu traks.

MĪLESTĪBA NENOVECO

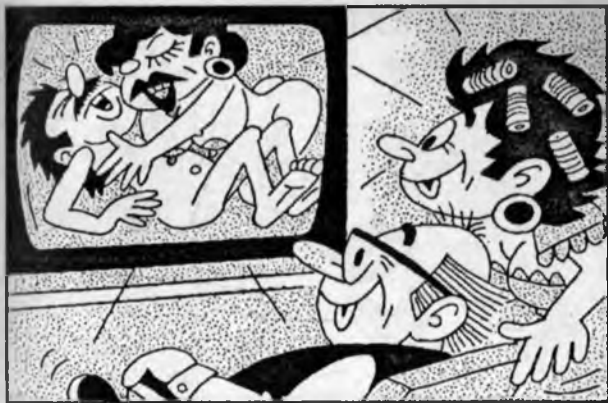
Trīne, krītot miega varā,
Brīnās, ko tas vecais dara?
Jāiet gulēt, pusnakts pāri,
Ko viņš lūr tai kastē kāri?

Rāda "Playboy" fantāzijas.
Bikses šļūk un skūpstī mijas...
Dievs, cik izdarības straujas!
Tā kā viņam reiz pie Gaujas.

— Kā nav kauna! — Trīne rājas —
Vai tad tev to skatīt klājas?
Vai tad maz vēl prieka tika?
Sānos dūrēji un krika.

Taču, brīdi runājusi,
Trīne sēž un domā klusi:
Es vēl trakāka reiz biju,
Savējo kad ieraudzīju.

Kad nu gultā abi liekas,
Šķiet, ar jaunību tie tiekas.
Trīne apskauj savu veco,
Mīlestība nenoveco!

ALLAŽ KĀDAM VAJAG DOT

Mūsu senči, kā jūs zināt,
Mēdza elkus pielabināt,
Mēdza viņiem kaut ko dot
Upurējot, ziedojojot.

Elkus kungi nomainīja.
Kungiem arī jādod bija,
Kā to apliecina mums
Mērnieklaiku vēstījums.

Marksisti un ļeņinieši,
Protams, neņēma tik tieši,
Taču rezultāts tas pats —
Visu regulēja blats.

Tagad atkal kungu vara,
Blēži ko vien grib, to dara.
Reketieris, birokrāts, —
Katrs “ziedojumus” vāc.

Šodien modē joki lēti:
— Visi dūži korumpēti! —
Es gan spriežu, joka pēc:
Vismaz viens nav korumpēts.

VISI NĀKOTNI GRIB ZINĀT

Milda, staigājot pa pļavu,
Zilē nākamību savu.
Precēt solījies to Janka,
Teicis: — Droši, tā kā bankā!

Kundzīte, kā puķe vīstot,
Raud, ka vīrs pie citām klistot.
Tūdaļ būs pēc kārtīm spriežams,
Vai viņš atpakaļ vēl griežams.

Čigāniete visu zina:
— Kungam vāģi projām dzina.
Ja tu ļoti devīgs būsi,
Zagļus rokā sadabūsi.

Dažā sabiedrībā smalkā
Kafijbiezumus ņem talkā
Zilējot, kad Repše kritīs,
Dolārs latu zemē sitīs?

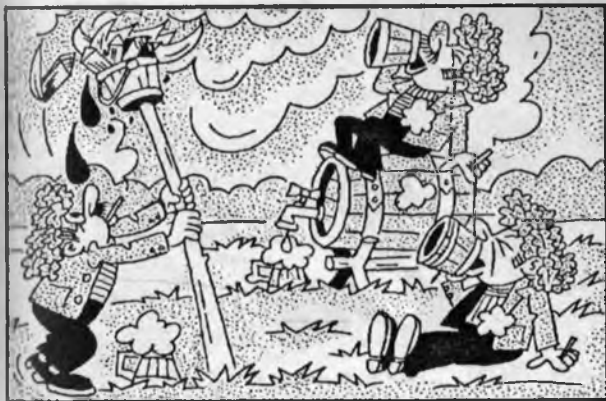

Citi izsauc Kārļa garu:
— Kura partija gūs varu?
— Miļie, kā lai es to zinu?
Es tās visas ratā dzinu!

JĀŅOS TIKAI LATVISKO

Lai skan līgo malu malās,
Gadu simtiem gaviļēts!
Jānos dziedī savas dziesmas,
Nevis tās, ko jeņķi brēc.

Lai dzer citi svešo alu,
Tu to Jāņos nedzer vis!
Tavu alu izbrūvējis
Mūsu pašu aldaris.

Lai ēd citi svešo sieru,
Tu to sieru negaršo!
Jāņu māte sieru deva
Pasaulē visgardāko.

Lai mīl citi svešas meitas,
Latvju meitai roku sniedz!
Tikai jums plaukst Jāņu naktī
Paparģites brīnumzieds.

Ja to ziedu atradīsīt
Un ja saderēsīt jūs,
Tad jau nākamgad uz martu
Pašiem Jānītis jums būs.

NABAGA PRIEKI

Lai uz Kanāriju salām
Resnie naudas maiši brauc.
Man tepat pie Gaujas malas
Allaž prieka bijis daudz.

Nav ne miņas te no roka,
Cita mūzika te skan:
Lakstīgala balsi loka,
Cīrulītis uzdzied man.

Esot skaistas dāmas melnās,
Vēderdejas dejojot prot.
Visas sūtu es pie velna,
Savu dāmu ieraugot.

Te, pie augstās klinšu kraujas,
 Abiem mums tik karsti kļūst,
 Ka pat tvaiki kūp no Gaujas,
 Upe acimredzot žūst.

Kas man Rīga, galu galā?
 Tikai liekas raizes klāt.
 Varu dzīvot Velna alā
 Un ne velna nemaksāt!

IĒDZER, BRĀLĪT, GRANAPIPKU!

Daudz mums svešu kungu bija,
Visi tautu apdzirdija.
Katrā muižā kļaušu slogs,
Katrā ceļa malā krogs.

Tad tā brīvlaišana nāca.
Ko tad vēsture mums māca?
Dzer vēl vairāk cilvēks brīvs,
Kamēr krīt gar zemi stīvs.

Beidzot savu valsti guvām.
Bet vai labāki mēs kļuvām?
Kur tad naudu ņēma valsts?
Dzērājs bija kases balsts.

Pārdzīvojām kara briesmas,
Izdziedājām kara dziesmas:
“Paliec sveiks, mans mazais draugs!...”
Plūda pāri kandžas trauks.

Krievu laikā dzērām traki.
Vai lai tagad kļūstam švaki?
Latvji, dūšu uztaisiet,
Lai uz NATO varam iet!

SAEIMĀ JA GRIBI TIKT

Nav jau jābūt lielam prātam.
Deputāta kandidātam
Galvenais ir vārdi skaisti,
Solījumi tautā laisti:

— Es tas gudrais, citi aitas.
Es tas labais, citi maitas.
Tikai es jums visu došu,
Tikai es jūs aplaimošu.

Ja nu es pie varas tikšu,
Visiem sērdieniņiem likšu
Izsniegt sviestmaizes bez naudas,
Lai vairs neskan žēlas raudas.

Pensijas tiks divkāršotas,
Pirtis dos par velti slotas,
Bankās nauda noblēdītā
Atdota tiks rīt no rīta. —

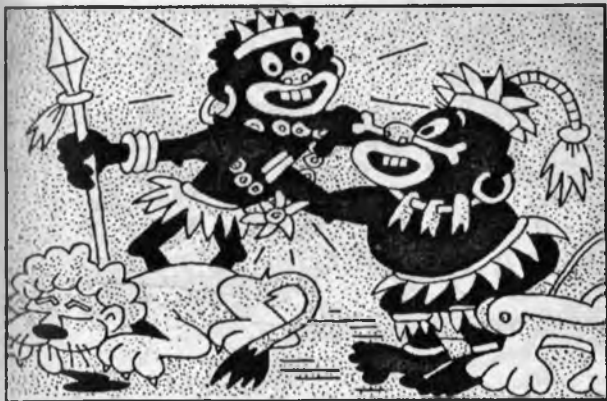

Tā ja reklamēsi sevi,
Visi nobalsos par tevi.
Bet pēc tam, kā tautā saka:
Sveiki! Solīts nekrīt makā.

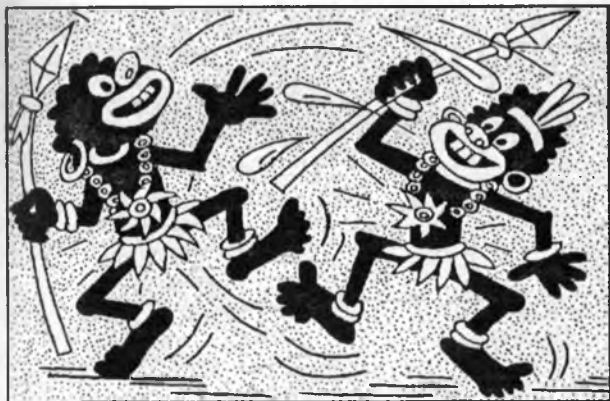
DAŽUVIET VĒL TRAKĀK IET

Kādā džungļu republikā
Ordenis reiz izkalts tika,
Lai ir varoņiem ko dot,
Godavīrus apbalvot.

Pirmiem augsto balvu sniedza
Tiem, kas pašu lauvu žmiedza,
Krokodilu sita nost,
Lai viņš nevar ļaudis kost.

Taču cilts bij maza ļoti,
Tādēļ tika apbalvoti
Arī tie, kas skaļāk bļauj,
Augstāk lec un tālāk spļauj.

Tā nu visiem balva tika.
Tad kāds gudrais priekšā lika:
— Apbalvosim arī šos,
Mūsu brāļus astainos!

Džungļos tagad jautra brēka,
Visur apbalvotie lēkā.
Pakaļpusē — dibens sārts,
Priekšā — spožais bleķis kārts.

VISI PRĀTO TIK PAR NATO

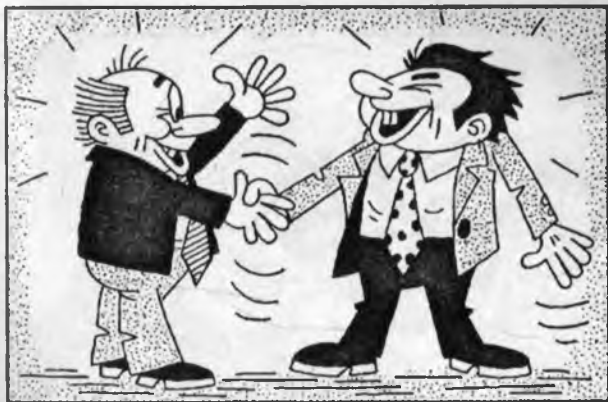
Tantiņas uz tirgus prāto,
Kāpēc neuzņem mūs NATO?
Ko šie vaļā kratoties
Un uz krievu skatoties?

Vīri brīnās: — Kas par desām?
Vai tad mēs par švakiem esam?
Vai tad NATO nederēs
Tādi zaldāti kā mēs?

Pilsoņiem, kas uzkost kāto,
Pašu vēders ir NATO.
Rūc pavisam draudīgi
Tiem, kas mazāk naudīgi.

Daži derības slēdz strikti:
— Būsim NATO tā kā likti!
Tas, kas netic, visai drīz
Savu hūti apēdis.

Vecīši, kas kaķus mīlē,
Visai īpatnēji zilē,
Kur tie solījumi būs,
Ja tas NATO neņems mūs.

UN SĀKSIES VISS NO GALA

Darvins pirmais sniedza ziņu
Mums par mūsu vectētiņu.
Varam izsmiet to vai nīst,
Taču fakts ir jaatzīst.

Tad mēs nokāpām no koka,
Darba rīkus ņēmām rokā,
Gādājām, ko ģērbt un kost,
Astes atmetuši nost.

Turība arvienu kāpa,
Lai nu ko dažs pētnieks pļāpā,
Darbs it visam bija balsts,
Radās ģimene un valsts.

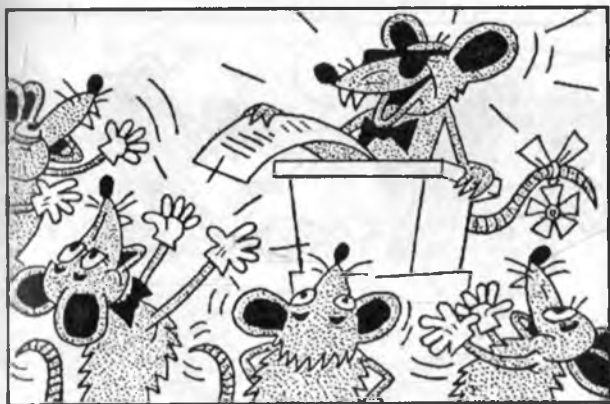

Nu bez darba daudzi kūko,
Uzkost, iedzert velti lūko.
Kas tev ko par velti dos,
Visa valsts ir parādos.

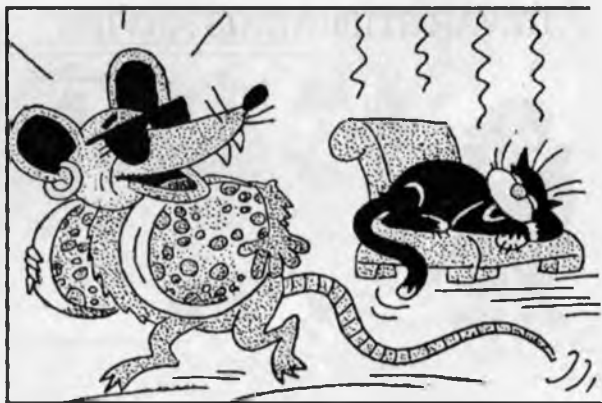

Atkal kokos rāpties nāksies,
Atkal viss no gala sāksies,
Atkal dzīvosim kā viņš —
Mūsu vecvecvectētiņš.

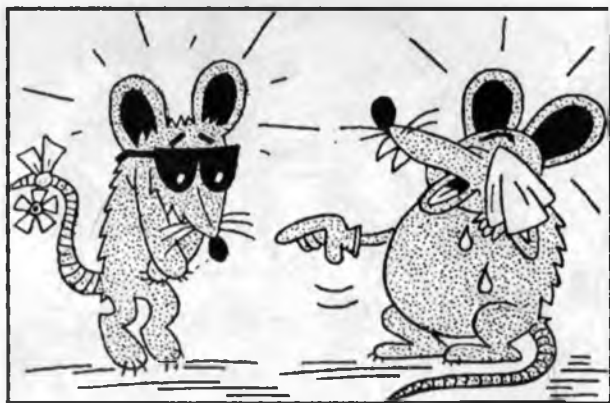
UZVAR STIPRĀKAIS ARVIEN

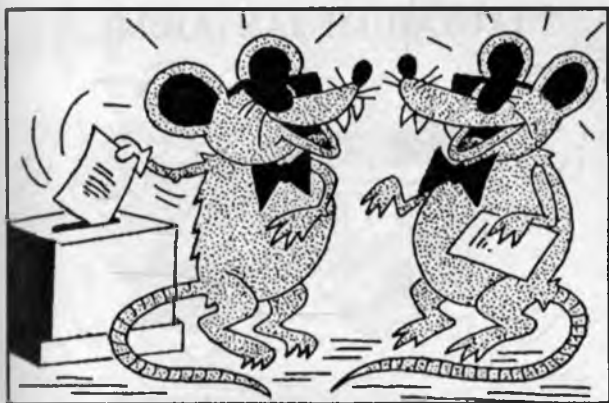
Kādā žurku kompānijā
Prickšsēdētājs jāvēl bija.
Visi sauca: — Tikai to —
Stiprāko un veiklāko!

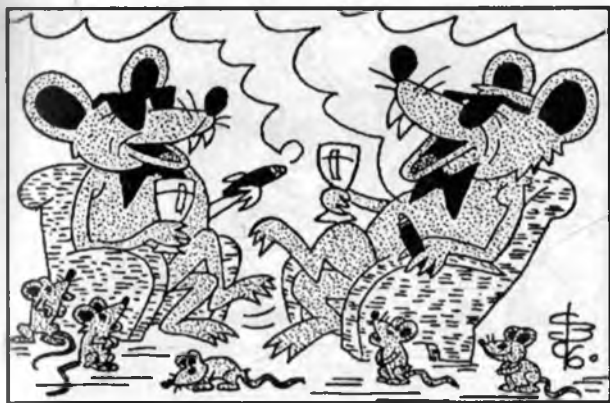
— Veikls! — kāda žurka bilda, —
Kad savs vēders jāpiepilda.
Sikām pelītēm lai bads
Un uz dzīvi bēdīgs skats.

— Lieciet kandidātam mieru!
Kurš no mums nav zadzis sieru?
Kuram aptraipīts nav gods? —
Sauca žurka nobarots.

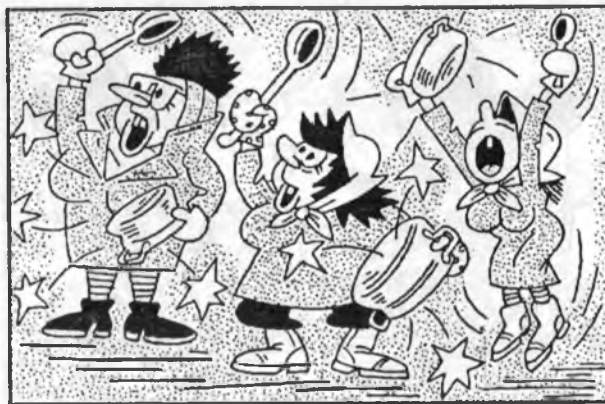

Visi vienprātīgi bija,
Stipro, veiklo izraudzīja.
Kā nekā, bet blēdis savs,
Laupis pats un citiem ļaus.

Tā kā spēks ir žurku pusē,
Pelītes, bez šaubām, klusē
Un uz drupačiņām cer.
Žurkas šampanieti dzer.

JAUTĀJUMI, JAUTĀJUMI...

Klaigā tantiņas kā glupas,
Karotes pret podiem kladz.
Ja jūs zināt roka grupas,
Sakiet, kā lai šito sauc?

Daudz mums deju visvisādu,
Bieži koncertos tās redz.
Bet kā sauksim deju tādu,
Kuru nosalušie lec?

Ja nu sekend henda bodē
Modes skati sarīkot,
Kādu nosaukumu šodien
Latvju tērpam varam dot?

Cirka meistars triku taisa,
Brīnums tāds, ka elpa ciet!
Bet, ja bankā miljons gaisa,
Kādēļ normāli tas šķiet?

Rietumniekiem rokas laizām.
Nav tiem aizdevumu žēl.
Nočūsim, notērēsim,
Ko mēs laizīsim tiem vēl?

TAS TRAKAIS TIRGOŠANĀS LAIKS

Šodien mums visapkārt bizness:
Kaut ko ienes, kaut ko iznes,
Kaut ko noliek, kaut ko paņem,
Kaut ko atdod, kaut ko saņem...

Bērni jau no skolas sola
Mācās saukt: — Kas vairāk sola? —
Dažs nav beidzis pirmo klasi,
Bet jau pārdod tēva pasi.

Rīgas ielās avižnieki,
Tie nu gan ir drošminieki!
Nāvei izbēdzis par matu,
Tāds jau dienā pelna latu.

Tirgū čalenes un čaļi
Sauc gan paklusām, gan skaļi:
— Vodka, spirtik, sigareti! —
Trenkā viņus visai reti.

Daža jaunkundze ar smaidu
Pārdod triperi vai aidu.
Muļķa puisis pretī smaida,
Nezinot, kas viņu gaida.

LAIMEI JAU NEVAJAG DAUDZ

Tik vienu pašu konfekti
Vai saldējuma tūtu!
Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,
Lai bērns jau laimīgs būtu.

Tik vienu daiļu meiteni
Un drusciņ maigu jūtu!
Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,
Lai puisis laimīgs būtu.

Tik vienus vārtus uzvarai,
Ko viņa elki gūtu!
Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,
Lai vīrs jau laimīgs būtu.

Tik vienu mazu graķīti,
Kad dzīve šķiet par grūtu!
Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,
Lai večuks laimīgs būtu.

Tik vienu gudru valdību,
Kas naudu sadabūtu!
Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,
Lai valstij labi būtu.

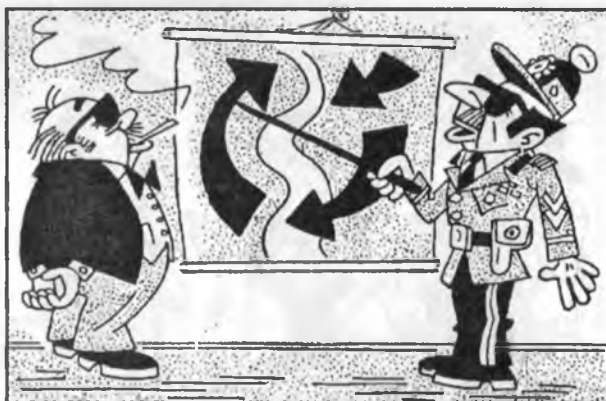
VECIE UN JAUNIE

Kur vien skaties, malu malās
Vieni veči iet un brauc.
Kur to veču mūsu valstī
Saradies tik traki daudz?

Diviem strādājošiem šodien
Ir viens vecis jāuztur.
(Tā mums statistika stāsta,
Cik nu taisnības ir tur.)

Varētu tos vecos kraķus
Savākt kopā šā vai tā,
Sabāzt vienā lielā maisā,
Noslicināt Daugavā.

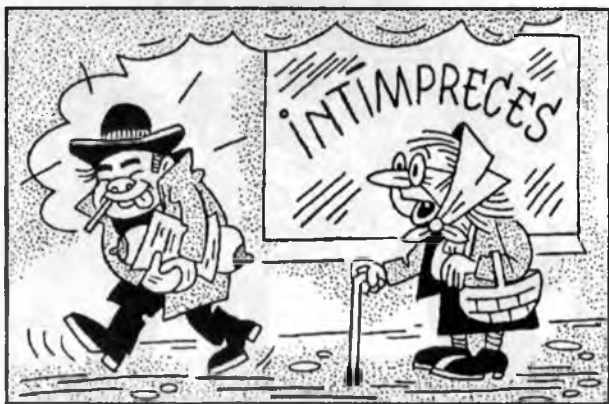

Bet par dzīvokli kas maksās,
Tramvajniekiem naudu dos?
Jaunie vizinās par zaķiem,
Dzīvo vienos parādos.

Un pie tam no večiem naudu
Jaunie regulāri slauc.
Tā nudien vēl Dieva laime,
Ka mums veču ir tik daudz!

INTĪMPRECĒS

Gāja tantiņa pēc gaļas,
Stāj un lāgā nesaprot:
Vai tad cilvēkus pa daļām
Šajā bodē izpārdod?

Mīļie, kur mēs šodien esam?
Kā lai savām acīm tic?
Likās, ka uz letes desa,
Taču izlikts kaut kas cits!

Priekšas daļa, pakaļdaļa,
Fui, cik neķītrību daudz!
— Nāciet iekšā, veikals vaļā! —
Laipna pārdevēja sauc.

Svētās dusmās iekarsusi
(Tādi baiļu nepazīst!),
Tantiņa uz visām pusēm
Bliež ar kruķi tā, ka šķīst.

Policisti aktu stāda,
Iekarsušo sievu bar:
— Šodien, mammiņ, valsts mums tāda,
Ka it visu pārdot var.

VISA RĪGA PIEĶĒZĪTA

Laikā lietainā vai jaukā
Suņi saimniekus ved laukā.
Jau no paša agra rīta
Visa Rīga pieķēzīta.

Kaudzītes no vienas vietas,
Lielas, mazas, mīkstas, cietas
Parkos un uz ietvēm klājas
Tā, ka nav kur paspēt kājas.

Sodi paredzēti bargi,
Taču visi modrie sargi
Stāvoklī ir gauži glupā:
Pierādi, kam pieder čupa!

Turi suni — proti godu.
Ej tam pakaļ kaut ar podu.
Ielās vai uz lauka zaļa
Tīriba ir ļaužu daļa.

Lai cik prasts kāds suns ir sētā,
Citus mēsliem neapmētā,
Kā to, iekarsuši ļoti,
Dara daži patrioti.

JAUNI LAIKI, JAUNI VĀRDI

Kam par valodu vairs bēda?
Kas vairs atcerās kā bij?
Kādreiz otros siltos ēdām,
Tagad visi karstos rij.

Bija normāls mucu alus.
Dzērām cik tik mājā iet.
Tagad izlejamo tirgo,
Pērc un vari ārā liet.

Tīņi tīnē! Kas par velnu?
Kas ir tīne katrs zin,
Bet kā radies vārdiņš "tīņi",
To lai vecmāmiņa min.

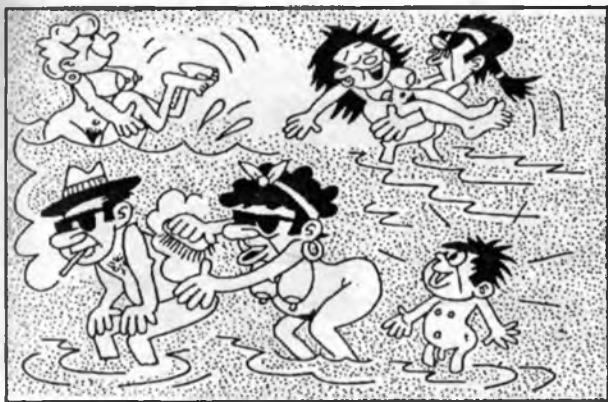

Saimniece kad govi slauca
Un pa spaini spēra govs,
Saimnieks teica: — Kumēdiņi! —
Nezinādams vārda “šovs”.

Pazinām reiz godavīrus,
Nu šis novērtējums zūd.
Ja ir imidžs labs un reitings,
Cieņā var pat blēdis būt.

NŪDISTI PRET PAŠU GRIBU

Apģērbs nūdīstiem par slogu.
Ne tiem siksnu, ne tiem pogu,
Bikses, kleitas maitā skatu,
Pietiek, ja ir drusciņ matu.

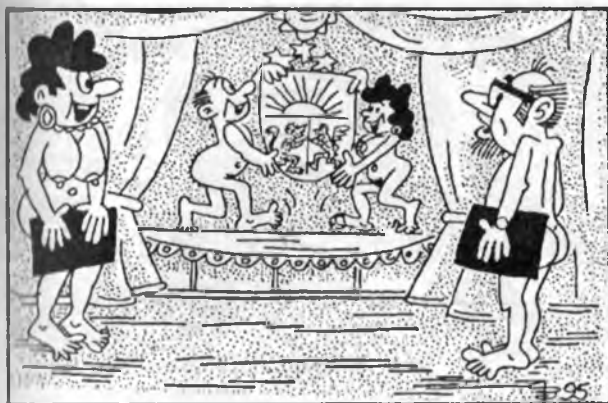
Lai nu dullie taisa trikus!
Taču šodien redzam plikus
Tos, kas apģērbti reiz bija,
Kurus plikus pataisīja.

Godmanis tiem ņēma maku,
Birkavs norāva jau fraku,
Gailis sāka novilkt veļu,
Citi iet to pašu ceļu.

Puse Latvijas jau plika,
Citiem drusku gaidīt lika.
Jauna Saeima kad būšot,
Tad jau visi pliki kļūšot.

Ko vairs atņemsi no plika?
Būs mums nūdistrepublika,
Un, lai pilnīgāka aina,
Ģerbonis būs jāizmaina.

SĪKAIS BIZNESS

Var pēc lielas naudas dzīties,
Var pa druskai piepelnīties,
Iegūt ienākumu mazu,
Turot visticīņu vai kazu.

Ogošana ienesīga
Sevišķi ja tuvu Rīga.
Pielasīji pilnu spaini,
Un pret latiem tirgū maini.

Sēņošana — tā ir bauda.
Te pat svarīga nav nauda.
Kas gan šodien vilka bistas?
Dažs pat mežā iepazīstas.

Dārziņš mazs ar labu ražu
Arī ienes latu dažu.
Gurķīši, kas burkā likti,
Kraukšķīgi un gardi dikti.

Ko vēl vēlēties tu vari,
Kad nāks ziemas novakari?
Miņu vārdu, pilnu puncī
Un pie kājām siltu runci.

FENOMENS

Dzīvo vecītis ar veču,
Dusmīga ir večiņa.
Baidās vecītis no večas
Tā kā krievs no čečena.

Tiklīdz vecais nopērk alu,
Šī tūliņ jau virsū dod:
— Gribi dzerdams dabūt galu?
Cik var ilgi pļēgurot!

Taisās vecītis uz zveju,
Aķīti pie auklas sien.
Šī jau sarauc bargu seju:
— Atkal izklaidēsies viens!

Atnāk draugi uzraut zoli,
Atkal večai spriedums iss:
— Tā jau pensija ir maza,
Vēl to pašu aizlaidīs!

Taču večuks savu veču
Mīl un bučiņu tai dod.
Zinātne šo fenomenu
Diemžēl nespēj izskaidrot.

BEIDZOT SMADZENES SĀK KUSTĒT

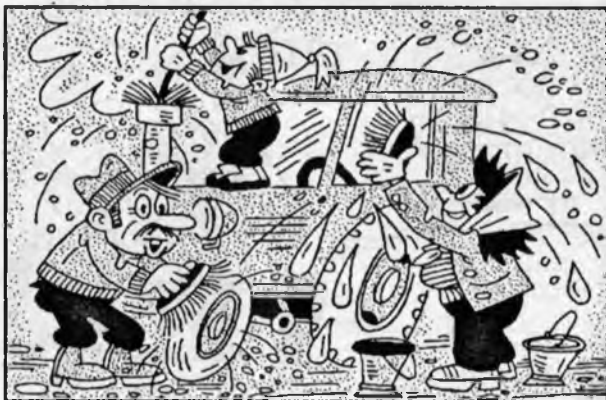
Bija laiks, kad katra čirka
Desas tā kā malku pirka,
Konjaku no krūzēm dzēra,
Maizes klaipu kājām spēra.

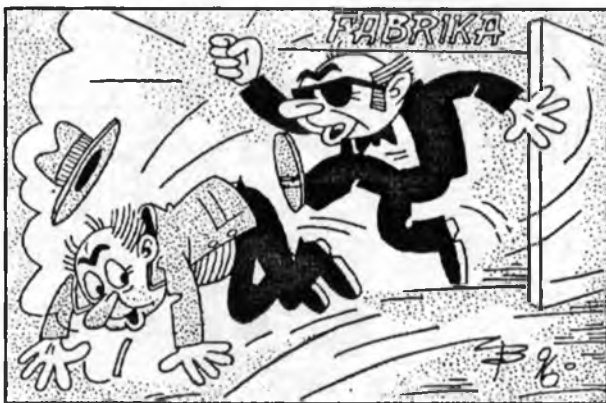
Tagad nevar vairs tā lustēt.
Beidzot smadzenes sāk kustēt.
Garozas, ko meta ārā,
Daudzi liek uz zoba kārā.

Toreiz mēs pat nedomājām
Simtu metru noieta kājām.
Tagad katrs zeņķis zina:
Vairs par velti nevizina.

Dievs, kā tehniku mēs lauzām!
Sējām traktorus starp auzām.
Vai kāds savu atstās laukā?
Kopj, ar lakatiņu slauka.

Strādā, nestrādā, vienalga
Nāca prēmijas un alga.
Nu var citu vietā paņemt.
Kas ir pelnīts, to var saņemt.

KATRAM GRIBAS SKAISTAM BŪT

Minot pedāļus ar sparū,
Kundzīte grib nodzīt svaru.
Nu jau svars uz leju iet,
Tikai jāuzkož mazliet.

Kungam bija pamaz matu.
Viņš, lai uzlabotu skatu,
Pirka preparātu "Šiks".
Tagad viņam pauris pliks.

Dakters vārdo dāmu kādu:
— Savilkšu jums stingrāk ādu,
Afrodīte kļūsit jūs!
Tūkstoš latiņu ja būs.

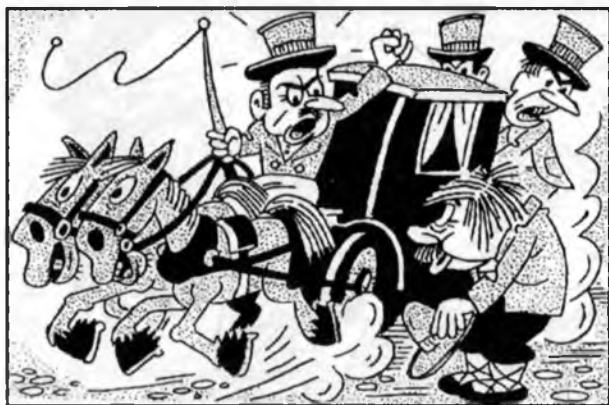

Jauneklis ar āža smaku
Arī spiests ir atvērt maku:
Nebūšot vairs meitu bieds,
Pirkšot smaržas "Neļķes zieds".

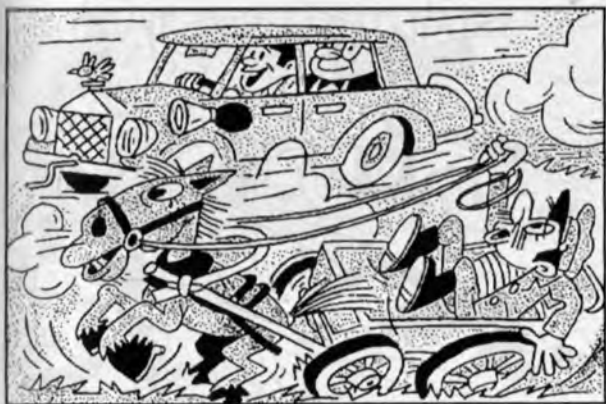

Ne jau visi kaisa latus,
Kopjot figūru un matus.
Veciņiem, kam dienā lats,
Jau tāpat ir sportisks skats.

KUNGI BRAUC!

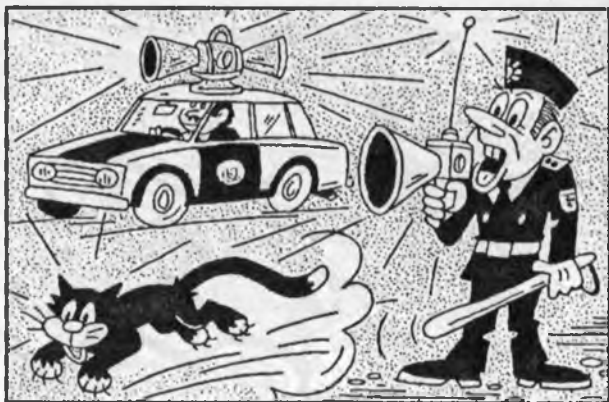
Latvijā kopš senām dienām
Kungu dēļ ir trokšņa daudz.
Barons brauca, kučiers sauca:
— Ceļu, ceļu, liolkungs brauc!

Savā valstī saviem kungiem
Arī nācās ceļu dot.
Kauca greznie limuzīni,
Muļķa zirgus biedējot.

Krievu laikā vajadzēja
Iebraukt kādam burlakam,
Lai jau miliči ar svilpēm
Ceļu izbrīvētu tam.

Tagad policisti auro,
Nost no ceļa visus trenc.
— Kas ir iebraucis? Pidrilkins,
Čučmekijas prezidents!

Viesim gods ir jāparāda,
Tradīciju nevar pelt.
Bet vai tādēļ visā Rīgā
Tādu troksni vajag celt?

NU IR DILETANTU LAIKS

Šodien visi diletanti
Savu mākslu laiž pār kanti.
Plankums, uztriepts kā ar pleznu,
Tiek mums piedāvāts par gleznu.

Atnācis ar krāmu saini:
Lustru, zābaku un spaini,
Instalators, veikls zeņķis,
Rāda darbu "Gaismas leņķis".

Radio, griez kuru vilni,
Visi asprātību pilni:
— Halo, klausītāj, ko dari?
Man niez dibens, vai tev arī?

Roka grupai "Vēdergraize"
Arī jānopelna maize.
Šitie vīri gan prot kniedēt!
Pērciet disku vārnas biedēt.

Daži komerciju taīsa,
Suvenirus sitot gaisā.
Ja tu latvju mākslu mīli,
Nopērc sivēnu vai pīli!

PAKOTĀJI

Dažs mēslus ber spainī,
Dažs savāc tos maisā,
Bet ir tādi ļaudis,
Kas paciņas taisa.

Un ejot pa ielu,
Vai parkā pa taku,
Tie vietīņu meklē,
Kur nomest to paku.

Spēj paciņa daža
Ar rožainu banti
Gan pievilkt, gan izbiedēt
Ziņkāru tanti.

Bet paciņu taisītājs
Reizēm ir sprukās,
Un dabū no sētnieka
Kārtīgas sukas.

Vai domājat — tas
Viņā izbīli raisa?
Viņš turpmāk vēl skaistākas
Paciņas taisa.

AGRĀK UN TAGAD

Agrāk nabags šķendējās,
Tagad atkal lādas:
Kungi bija, kungi ir,
Starpības nekādas.

Birokrātu iestādes
Bija visvisādas.
Šodien to ir tikpat daudz,
Starpības nekādas.

Nebija mums kārtības,
Taču šodien rādās
Visur tāds pat bardaks vien,
Starpības nekādas.

Dzērām tā kā lopiņi
Dziras šādas tādas.
Tagad dzeram tikpat daudz,
Starpības nekādas.

Zaga toreiz strādnieki,
Zaga varas balsti,
Taču tā, kā šodien zog,
Nav vēl zagts šai valstī.

SADZIEDĀSIM BARĀ!

Īres griesti izzudīs,
Saimnieks plēsīs naudu,
Nu tik latvis latvi ris,
Un pie tam ar baudu.

Nu tik izlikšana būs,
Auniet ceļam kājas!
Gaida, bāleliņi, mūs
Sociālās mājas.

Nepilsonis, protams, smeļ
Jaunceltajā namā.
Nedraud viņa ģimenei
Izlikšanas drāma.

Sadaliņām mantiņu,
Katram savi prieki.
Nepazīst vairs Antiņu
Brāji bagātnieki.

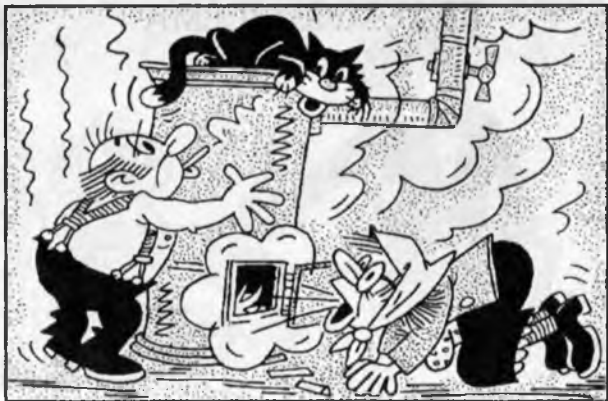

Kādam allaž vairāk būs,
Bet vai tas no svara?
Latvju dziesma vieno mūs,
Sadziedāsim barā!

SILTUMPROBLĒMA

Tiem, kas lēkā, zobiem klabot,
Grūti padomu ir dot,
Kā šo stāvokli var labot,
Ja to vēl var izlabot.

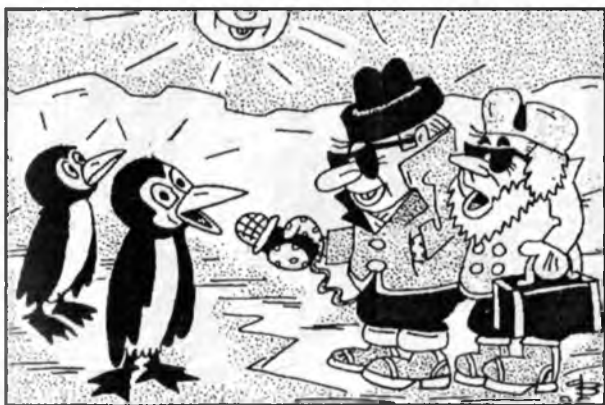
Kara laikā kādā bildē
Bija risinājums labs:
Mamma pūš, bet krāsni silda
Izgērbies līdz pusei paps.

Eskimosiem roņu tauki
Bargo ziemu pārceļ ļauj.
Šitā sildīties ir jauki,
Tikai kur lai roņus rauj?

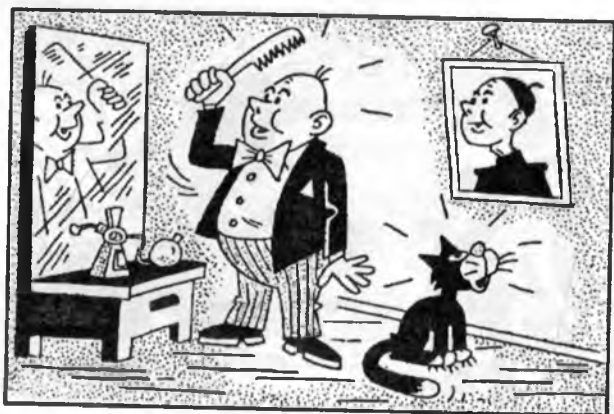

Lāči auksto laiku vada
Siltā midzenī uz auss.
Jauka gulēšana tāda,
Bet vai mums to vēders ļaus?

Kā bez apkures var iztikt
Viena gudra nācija,
Pingvīnus jau iztaujājot
Mūsu delegācija.

VELTĪJUMS JEFIŅTĒVA JĀŅA DRESLERA SIMTGADEI

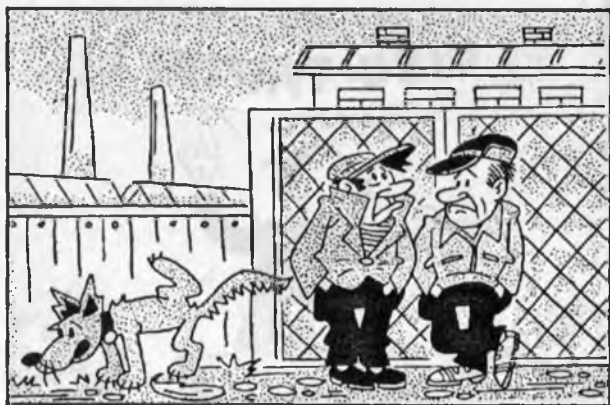
Nē, Jefiņš nevaid miris,
Viņš mūsu vidū mīt,
Un daudzos tautas kalpos
To viegli atpazīt.

Kā deputātu viņu
Mēs varam apbrīnot,
Kā ministru, kas vadīt
Un gudri runāt prot:

— Kādēļ mums turēt fermas,
Ja kazu varam slaukt!
Kādēļ mums audzēt maizi,
Ja kokvilna var augt!

Bet rūpniecībā Jefiņš
Vēl vairāk spējis veikt,
Jo tur vairs nav ko iesākt
Un arī nav ko beigt.

Ja Dreslers dzīvs vēl būtu,
Viņš iesauktos: — Ak Dies,
Nūdien es necerēju,
Ka dēls tik tālu ies!

VISS TĀ KĀ TOREIZ

Vai atceraties skaisto dzeju?
Kad zvani skan un egles mirdz,
"Bāls eņģelis pa ielām staigā,
Aiz sāpēm sažņaudzas tā sirds..."

Šis rindas Poruks uzrakstīja.
Un mums vēl atliek piebilst klāt,
Ka arī šajā svētku reizē
Ir viss kā toreiz akurāt.

Vēl trakāk. Eņģelim kāds pavēl:
— Nost drēbes! Spārnus arī dod! —
Un saprot eņģelis, ka projām
Viņš nevarēs vairs aizlidot.

Lai kaut mazlietiņ sasildītos,
Viņš kādā limuzīnā tiek,
Pat nemanot, ka reketieris
Jau spridzekli zem viņa liek.

Un atskan blikšķis. Brīdi vēlāk
Dievs eņģeli sāk pratināt:
— Ko nozīmē šī izģērbšanās?
Un kādēļ auto spārnš tev klāt?

VĒL CERĪBA NAV ZAUDĒTA

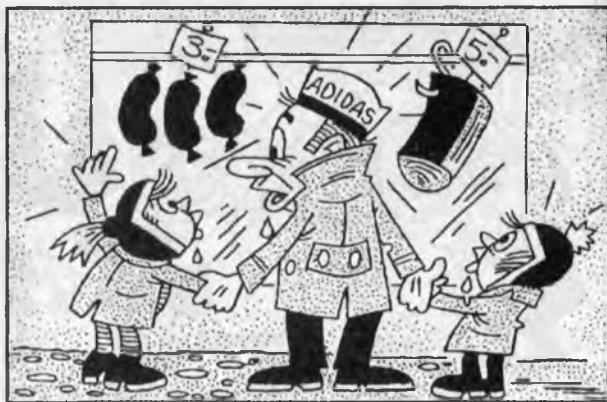
Ja banka bakrotējusi,
Pagalam viss, kas krāts,
Vēl cerība nav zaudēta,
Ir spēļu automāts.

Ja izmet jūs no dzīvokļa,
Tad nav ko dzīvi pelt.
Vēl cerība nav zaudēta,
Var būdiņu sev celt.

Ja darbu nevar sadabūt,
Šo to tak pārdot var.
Vēl cerība nav zaudēta,
Varbūt kāds nopirks ar.

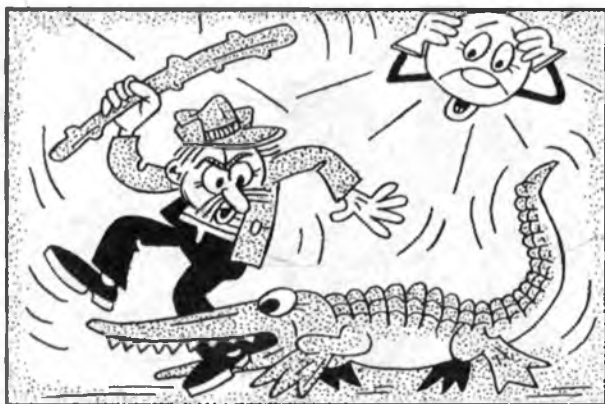

Ja vēderā jums vārdes kurkst
Un bērniem nav ko dot,
Vēl cerība nav zaudēta,
Var acis pamieļot.

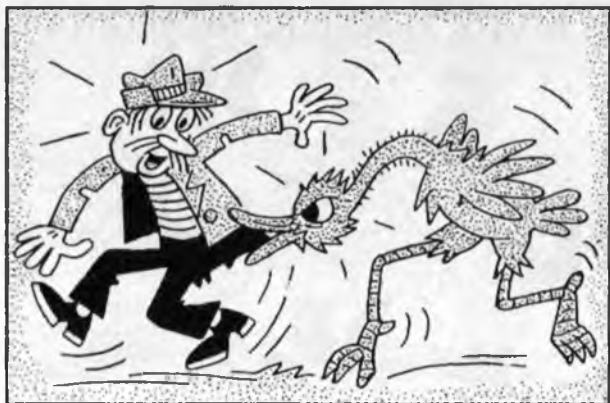

Ja zālēm naudas pietrūcis
Un jums, kā saka, vāks,
Vēl cerība nav zaudēta,
Vēl palīdzība nāks!

KO TIK ZEMNIEKS NEMĒGINA

Sāka krokodilus audzēt
Latvju zemnieks Vilis Grauds.
Peļņa viņam nesanāca,
Toties briesmu tika daudz.

Apārstējies, apdomājies,
Licis pieredzi aiz auss,
Pievērsās viņš strauskopībai,
Kamēr saknāba to strauss.

— Tā kā banāni ir lēti, —
Sprieda Vilis, — sākšu es
Personiskam zoodārzam
Audzēt dažas šimpanzes.

Izaug mērkaķi un uzsāk
Pārsteidzošu akciju:
Saeimā šie kandidēšot,
Dibināšot frakciju.

Nu tik saprot zemnieks Vilis,
Kādu labumu viņš gūs:
Lauku izaugsmei un plauksmei
Saeimā reiz atbalsts būs.

TAUPĪBA IR MŪSU GLĀBIŅŠ

Tie, kas šodien neprot laupīt,
Lai ar skubu mācās taupīt.
Ja ir grūti savilkt galus,
Apgaimei var lietot skalus.

Kas tur raud, ka zobi klabot?
To var zibenīgi labot.
Latvijā vēl turas čuguns,
Nav vēl izdzisusi uguns.

Vectēvs, pārdzīvojis krīzes,
Atceras, kā pinis vīzes,
Kad mēs bijām vēl zem cara.
Skatiet, jaunie, kā to dara!

Namamātei, kas nav glupa,
Pat no cirvja sanāk zupa.
Sauja grūbu, picka tauku,
Dieviņ, kas par smaržu jauku!

Čigāns zirgu badināja,
Ilgi neēst radināja.
Zirgam maksāja tas dārgi.
Mēs jau neesam tik vārgi!

NOTIEK BRĪNUMAINAS LIETAS

Ir gan laiks! No vienas vietas
Notiek brīnumainas lietas:
Čekas maisos sastūķētie
Visi izrādās ir svētie!

Godavīrs ar zagli cīnās.
Vai tad tur nav jānobrašanās:
Pulgo nevis to, kas spēris,
Bet gan to, kas blēdi ķēris.

Robežsargam redze spoža,
Dzirde teicama un oža.
Taču žūksnis papīriņu
Pēkšņi hipnotizē viņu.

Ministrs sev pili cēlis.
Katra nagla, katrs dēlis
Pirkts no paša algas tika.
Vai tad tā nav fantastika?

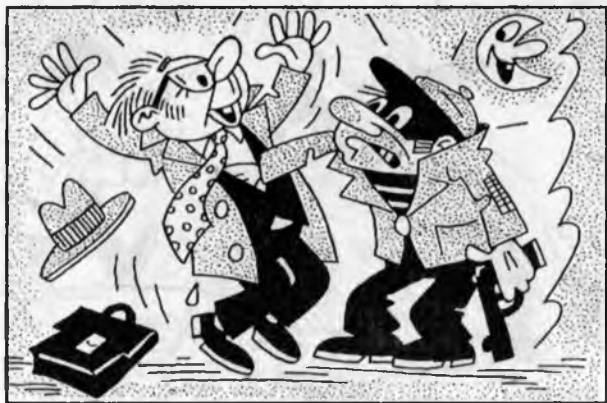

Nu un beidzot jāpabrīnās,
Kā tie vecīši vēl cinās,
Iztiekot ar nieka grašiem?
Tas ir brinums viņiem pašiem!

ESAM EIROPĀ LĪDZ KAKLAM

Šodien tas jau redzams aklam:
Esam Eiropā līdz kaklam.
Ielās mersedesi, fordī,
Kādos nemēdz braukt pat lordī.

Spekulanti bauda dzīvi,
Reketieri jūtas brīvi,
Laupītāji droši laupa,
Zin, ka likums viņus taupa.

Dāmas baigi eiropiskas
(Kādi dibeni un ciskas!)
Piedāvā ar pievešanu.
Firma "Šekums" gaida zvanu.

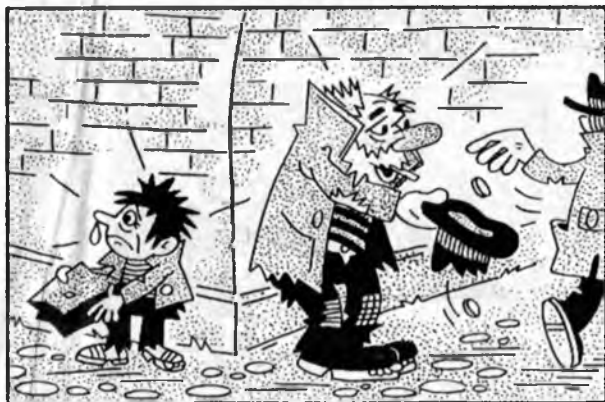

Ir mums eiropiski prieki,
Eiropiski bezdarbnieki.
Un pat eiropiski plāpas
Saeimā cik uziet trāpās.

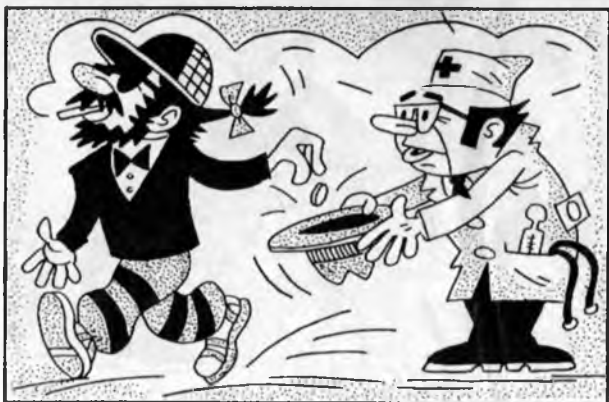

Ko par cenām sacīt varam?
Esam Eiropai jau garām.
Tikai pēteriem un jāņiem
Algas tā kā afrikāņiem.

UBAGLAIKS

Skaistā Rīga — mūrs pie mūra,
Ubagi uz katra stūra.
Dažam iztika ir knapa,
Dažam mammas nav un papa.

Dakters krata tukšu hūti:
Slimos ārstēt esot grūti.
Kas pusdzīvi — badam lemti,
Beigtie guļot neizņemti.

Juzdama, ka makā krīze,
Ubagot iet lauku Līze:
— Kuro gadu es jau raudu,
Atdodiet man piena naudu!

Skan gan vaimanas, gan raudas.
Nav jau valdībai tās naudas.
Premjers pats, ne jau no priekiem,
Mangot brauc pie ārzemniekiem.

Kas tos parādus reiz dzēsīs?
Artavs, protams, jokus plēsīs,
Bērziņš velnu dzīs kā senāk,
Maksāt mums pat prātā nenāk!

SATURS

Kā tie jociņi mums top	5
Sensācija	8
Skaidrojošā vārdnīca nejēgām	11
Kas māc, tam nāk	14
Horoskopi, horoskopi...	17
Baiļu sindroms	20
Spērāji un ķērāji	23
Visi esam izjokoti	26
Izšķērdība jāizbeidz	29
Pavasariņš popūrijs	32
Jau mazlietiņ vieglāk kļūst	35
Ieskats mūsdienīgā ellē	38
Kur tie brašie karavīri?	41
Katram ākstam sava mode	44
Tādu svētku vēl nav bijis	47
Kam tā sula vajadzīga	50
Lielā izpārdošana	53
Nelidz tīkli, nelidz murdi	56
Kāda kuram šodien cena	59
Žēl to kaķiņu, nudien	62
Taupītāji un laupītāji	65
Dots pret dotu	68
Ja pa istam reklamēt	71
Kā var cilvēks izmainīties!	74
Kad vējiņš galvā	77
Gribi zvanīt, jāpērk tele	80
Uzdziedāsim rudentiņu!	83
Katrā ciemā sava mis	86
Mīlestība nenoveco	89
Allaž kādam vajag dot	92
Visi nākotni grib zināt	95
Jāņos tikai latvisko	98
Nabaga prieki	101
Iedzer, brālīt, granapipku!	104
Saeimā ja gribi tikt	107
Dažuviet vēl trakāk iet	110
Visi prāto tik par NATO	113
Un sāksies viss no gala	116

Uzvar stiprākais arvien	119
Jautājumi, jautājumi	122
Tas trakais tirgošanās laiks	125
Laimei jau nevajag daudz	128
Vecie un jaunie	131
Intimpreces	134
Visa Rīga pieķēzīta	137
Jauni laiki, jauni vārdi	140
Nūdisti pret pašu gribu	143
Sīkais bizness	146
Fenomēns	149
Beidzot smadzenes sāk kustēt	152
Katram gribas skaistam būt	155
Kungi brauc!	158
Nu ir diletantu laiks	161
Pakotāji	164
Agrāk un tagad	167
Sadziedāsim barā!	170
Siltumproblēma	173
Veltījums Jefiņtēva Jāņa Dreslera simtgadei	176
Viss tā kā toreiz	179
Vēl cerība nav zaudēta	182
Ko tik zemnieks nemēģina	185
Taupība ir mūsu glābiņš	188
Notiek brīnumainas lietas	191
Esam Eiropā līdz kaklam	194
Ubaglaiks	197

Ne tikai laba lasāmviela,
bet lieliska dāvana!

Apgāda "Preses nams"
oriģinālliteratūra

Zenta Mauriņa vēstulēs un atmiņās.
Grāmata veltīta Z. Mauriņas simtgadei.

Hilda Vīka atmiņās, mākslā, rakstniecībā. Tekstu bagātīgi papildina H. Vīkas gleznu reprodukcijas.

Harijs Gulbis. "Degoši debesu akmentiņi". Romāns – kādas dzimtas dzīvestāsts.

Sērijā *“Likteņi, fakti, atmiņas, versijas”*
Skaidrīte Gailīte. *“...un tad ienāca
postītājs”*.

Arvīds Skalbe. *“Juceklības”*.

Tas ir miniatūrizdevums – dziļu, šodienīgu atziņu krājums. Šī grāmatīņa gan svētkos, gan ikdienā var iepriecināt kā skolasbērnu, tā dzīvi baudījušu domubiedru. Tekstu papildina autora fotodokumenti.

Ārzemju literatūra –
apgāda “Preses nams”
sērijā “*Dzīve gaismā*”

Fransuāza Dolto, franču psihoanalītiķe, darbā “*Viss ir valoda*” dalās domās, kā satikt ar bērniem, pusaudžiem, vecākiem un aizbildņiem. Mēs ciešam savstarpējas nesapratnes dēļ, reizēm to piedzīvojam gluži maziņi, un nesaskaņas traumē mūsu dzīvi. Nevajag maldināt citam citu. Ir jāizrunājas, jāatrod īstais brīdis un precīzie vārdi, tas palīdzēs mums kļūt cilvēcis-kākiem. Autore dara saprotamu vārda sacīšanas jēgu.

Žaka Fransuā Pikardā “*Biklā cilvēka lielā rokasgrāmata*” — apskaužami mūsdienīgs un apjomīgs padomu krājums, kā tikt galā ar rakstura nepilnībām un uzsākt dinamisku dzīvi: atraisīties biznesā, attiecībās ar līdzcilvēkiem un savā ģimenē.

Vēl nav rimušas runas par grāmatu “*Smillas jaunkundzes sniega izjūta*”, filmu “*Smillas jaunkundze*”, vēl lasām romānu “*Sieviete un pērtiķis*”. Nu apgāds “Preses nams” laidis klajā dāņu rakstnieka **Pētera Hēga** jaunu darbu “*Varbūt viņi derēja*” — par neierastu vidi: garīgi atpalikušu jauniešu mācību iestādi, netradicionālām savstarpējām attiecībām un uzvedības izpausmēm.

Vēl cerība nav zaudēta

**Valda Artava un Gunāra Bērziņa
kopoti nedarbi**

Datorsalikums. Reģistrācijas apliecība nr. 2-0610. Formāts 70×90/32.
Ofseta tehnika. 6,5 fiz. iespiedi. Metiena otrā daļa – 2000 eks. Ligumcena.
Iespiesta a/s "Preses nams", LV-1081, Rīgā, Balasta dambī 3.